

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Fabrorum labor, & ejus expositio Ethica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

ac in caput maledicu[m] resul[te]nt, quod patri suo insultare non est veri-
tum. In tenebris ergo, id est, per tenebras, cùm scilicet gravissimæ te-
nebræ eum obruent; id autem fit, tum in morte, quæ omnem clarita-
tem & felicitatem impiorum tollit; tum in tempore vitæ, quo divina
ultio, quæ per tenebras significatur, eum persequitur. Contrà de justo
dicitur; Orietur in tenebris lux tua, & tenebre tua erunt sicut meridies.
Isa. 58. Sed proprius ad Vulcanum. Censentur cum ardenti face spa-
tium vitæ decurrere, qui bonis artibus & morum honestate præditi,
transigunt vitam sine labe, & optima præludent exempla aliis. Turpi-
ter facem extingui sinunt, qui in vita nihil egerunt aliud, quâm ut di-
cerentur vixisse; vel qui initio curriculi, purâ, in teneriore ætate præ-
clara specimina dederant indolis, sed in procursu annorum hanc lam-
padem foedis extinxerunt vitiis. Geminas, ternâsque aut plures in cursu
accendunt faces, qui alios sapientia & virtute longissimè antecellunt.
Tradunt autem, decursò spatiò, lampadem aliis, qui post se relinquunt
discipulos, filios, heredes, iisdem artibus & vitæ probitate imbutos.
Et hoc dicebant veteres λαυπαδεντες, lampadem ferre, quod fieri sole-
bat in Promethéis, in Vulcanis, & Panathenaicis (Minervæ institutis à
Theseo ludis, Latinè Quinquatriis) In his tribus ludis currentes facem
gestabant: de his Chiliares. Creditur Prometheus primus hoc ludorum
genus instituisse, hunc quidem ad modum: ut facem defatigatus pro-
ximo in manum daret; is autem defessus alii, ac deinceps alius alii,
Successione tradebant invicem (Historiæ, seu fabulae Promethéæ quasi
simulacrum repræsentantes) quasi ejus ferulam ventilantes, quâ cœlestem
ignem exceperat, ne rursus extingueretur, perpetuo motu illam jactan-
do. Itaque lampadem tradere dicetur, qui jam vel delassatus, vel eme-
ritus, in alios munus gerendum abs se transfert. Et invicem censentur
lampada tradere, qui, quod ait Terentius, tradunt operas mutuas, &
aliis alii vicissim suppetias ferunt. Hæc ille.

II. (b) Fabrorum omnium Præses est Vulcanus, quos graphicè depin-
git Siracides c. 38. *Faber*, inquit, ferrarius sedens juxta incudem, &
considerans opus ferri: vapor ignis urit carnes ejus, & in calore fornacis
concertatur. Vox mallei innovat aurem ejus, & contra similitudinem va-
sis oculus ejus. Cor suum dabit in consummationem operum, & vigiliâ sua
ornabit in perfectionem. Primo sedet juxta incudem, magister operis,
forcipibus tenet, versansque ferrum supra incudem, ut à ministris mal-
leo feriatur, & ad ejus libitum efformetur. Deinde considerat opus fer-
ri.

(b) Fabrorum labor.

Hhh. 3

ri. Nam artificis est scire , quale & qua ratione opus sit faciendum. Tertiò , vapor ignis urit carnes ejus. Est namque fabri ferrarii, posse ignem pati. Hinc Vulcanus dicitur deus ignipotens. Quartò , in calore fornacis concertatur. Certat enim faber contra calorem ignis, contraque ferri duritiem, ut illud igniat, ignitumque crebris malleorum ictibus molliat & figuret. Unde Virgilius.

Multa vi brachia tollunt

In numerum.

Quippe ad artem pertinet, sic vibrare malleorum ictus, ut ad mensuram incudem pulsent. Certè à fabrorum numerosis ictibus Pythagoras proportionem Musicam invenisse fertur. Unde quintò dicit Siracides : *Vox mallei innovat aurum eius.* Id est , novis & repetitis malleorum pulsibus ac sonoribus feriuntur aures fabri, dissilientibus interea scintillis, & sonitu concentum quendam fabrilem edente. Sextò , *contra similitudinem vasis oculus eius.* Faber enim sæpius exemplar , ideam , & typum operis formandi inspicit. Denique , *cor suum dabit in consummationem operum,* ut scilicet rectè perficiat , quod sibi laborandum sumpsit. (c) Ethicè docemur 1. Nihil esse tam durum, tam asperum & arduum, quod non constans labor evineat. 2. Incus sub crebris malleorum ictibus perstans & perdurans, designat constantiam in malis incumbentibus. Unde proverbium in undique pressos : *inter malleum & incudem versari.* Hinc emblema *Incus*, & juxta *malleus*, cum lemmate : *dubabo, nempe inter adversa.* Et Græcorum adagio fertur.

Αγνω μέγιστος & Φρεγάτας της ψέφου.

Incus maxima non metuit strepitus.

Excelsus animas non commovetur minis , aut fortunæ sœvientis procellis ; sicut incus non mollescit , eti super eam tonitrua , fulminaque procudantur à Cycloibus. Et ipsi grandium malleorum & malorum ictus dum sonorum edunt concentum , ostendunt , animo non tantum forti, sed & hilari adversa esse patienda. 3. Eandem dicuntur *incidentem tundere* , qui indefatigabili assiduitate in operis alicuius studio perseverant. Convenit etiam in magistros litterarum , quibus sine fine eadem sunt inculcanda pueris , ut hærent. 4. Malleus cum inscriptione : *ut eudam, panè eudar;* significat, eos, qui aliis rectè imperare, aut formare alios velit, debere prius ippos formari, & imperium ferre. 5. Apud Ciceronem dolere se ajebat Cato , si quando opificum , quales sunt impensis fabri, antelucanâ victus esset industria. Idem Cicero 4. Tuscul. quæst.

de

(c) *Ethica expositio laboris fabritie.*

de Demosthene affirmat. Id quod litterarum, studiosis saepius inculcandum. Quos non pigebit, juxta adagium *incidi reddere*; id est refinare, mutare, corrigere, & iterum ad limam revocare, quidquid perfunditoriè scriptum aut dictum fuit. Horatius:

Et male tornatos incidi reddere versus.

6. Discant liberalium artium Clientes, quām nullus labor subterfugiendus sit, ut sapientia comparetur; si mechanici opifices tantum sudoris lucrando pani quotidiano impendunt. Et tamen sua sorte contenti vivunt, felicēsque se putant, si vires & robur suppetant ad incudem pulsandam. Nimirum ut rosa, flos omnium gratissimus, de spinis nascitur; sic è tristibus & asperis, laboris fructus capitur jucundissimus. Quām indignum est igitur, eos otio & inertiae deditos esse, qui labore minimè operoso, sine lacertorum contentione, sine grandium malleorum vibratione possent sapientiæ laudem, felicitatem vitæ, claritatem nominis, gloriam posteritatis adipisci!

III. Notanda sunt illa Vulcani apud Maronem loc. cit. verba.

----- nunc viribus usus,

Nunc manibus rapidis, omni nunc arte magistra;

Præcipitate moras. Nec plura effatus: at illi

Ocyus incubuere omnes, pariterque laborem

Sortiti.

(d) Habes hic exemplum tam magistri, laboris socios acriter adhortantis, quām operarum dicto mox audientium, strenueque imperata facientium. Potent hoc sibi dictum opifices, quibus non satis est vires omnes contendere, nisi accedat *ars magistra*, ita, ut opus ipsum loquatur artificem: nam veteri dicto: *Quod ex arte non fit, laude caret sua*. Interest reipublicæ, quales opifices in civitatem recipientur: quidam enim laborant affabre, scitè, venustè, politè, solerter, operosè, probè & pretio parabili; alii infabre, inscitè, impolitè, furiliter, perfunctoriè, levique brachio: & tamen non verentur plus justò & æquò petere & exigere. (e) Quorum aliqui helluones, gulones, decoctores, lucelium diebus operariis acquisitum, diebus feriatis compotando absunt. Hujusmodi homunculi tantum abeunt, ut summo manè, aut medio noctis abacto, cum Vulcano opera ad fabrilia surgant; ut non raro crupulam in multam exhalent diem, lurcones potius, quām lucriones, improbissimi; qui post abliguritam pecuniam, post exinanitos loculos, domum reduces è cauponis, inflatum cibo potuque stomachum exonerant

in

(d) *Opifices industrij.* (e) *Opifices improbi.*